

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T

Datum: 24. decembar 2009.

Original: engleski

PRED DEŽURNIM SUDIJOM

Rješava: sudija Guy Delvoie, dežurni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 24. decembra 2009.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ODGOVORU OPTUŽENOG NA ZAHTJEV TUŽILAŠTVA ZA
FORMALNO PRIMANJE NA ZNANJE DOKUMENATA I ZAHTJEVU ZA
DALJNJE PRODUŽENJE ROKA**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaf

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Imenovani branilac

g. Richard Harvey

Prijevod

JA, GUY DELVOIE, sudija Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud), postupajući u svom trenutnom svojstvu dežurnog sudije, u skladu s pravilom 28 Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik), rješavam po "Odgovoru na Zahtjev tužilaštva za formalno primanje na znanje dokumenata i Zahtjevu za daljnje produženje roka" koji je optuženi podnio 23. decembra 2009. godine (dalje u tekstu: Odgovor i Zahtjev za produženje roka), i ovim donosim odluku po njemu.

I. Kontekst i argumentacija

1. U odgovoru i Zahtjevu za produženje roka optuženi podnosi "djelimični odgovor" na "Prvi zahtjev tužilaštva za formalno primanje na znanje dokumentarnih dokaza vezanih za sarajevsku komponentu s povjerljivim Dodatkom A" od 19. oktobra 2009. godine (dalje u tekstu: Zahtjev tužilaštva za formalno primanje na znanje) i traži dalje produženje roka za podnošenje odgovora na Zahtjev tužilaštva za formalno primanje na znanje.

2. U djelimičnom odgovoru optuženi iznosi argumente vezane za svoje tumačenje pravila 94(B) Pravilnika i tvrdi da "pravilo 94(B) ne ovlašćuje Pretresno vijeće da formalno prima na znanje sadržaj dotičnih dokumenata".¹ U vezi sa zahtjevom za dalje produženje roka on tvrdi sljedeće:

Ukoliko Pretresno vijeće smatra da je, prema pravilu 94(B), ovlašteno da formalno primi na znanje sadržaj dotičnih dokumenata i ako namjerava da to učini, dr Karadžić, s dužnim poštovanjem, traži da mu se dâ dodatno vrijeme da odgovori na zahtjev u vezi sa svakim dokumentom posebno. On traži da se rok za podnošenje ovog odgovora produži do rješavanja pitanje finansiranja pretresne faze.²

3. Optuženi stoga traži produženje roka za podnošenje odgovora u vezi sa svakim od dokumenata na koje se odnosi Zahtjev tužilaštva za formalno primanje na znanje.

¹ Odgovor i Zahtjev za produženje roka, par. 9-15.

² Odgovor i Zahtjev za produženje roka, par. 16.

Prijevod

Međutim, čini se da je njegov zahtjev uslovljen time da Pretresno vijeće u predmetu *Karadžić* najprije donese odluku o primjeni pravila 94(B) Pravidnika u skladu s tumačenjem tog pravila od strane tužilaštva, u kojem slučaju optuženi želi da podnese odgovor “u vezi sa svakim dokumentom posebno”. Vijeće nije donijelo odluku o meritumu Zahtjeva tužilaštva za formalno primanje na znanje i na Međunarodnom sudu nije uobičajena praksa da se odobravaju takvi uslovljeni zahtjevi za produženje roka. Stoga ću zahtjev optuženog tretirati kao običan zahtjev za produženje roka. Neću se baviti tvrdnjama optuženog u vezi s pravilom 94(B), koje će Pretresno vijeće u predmetu *Karadžić* razmotriti kad bude rješavalo Zahtjev tužilaštva za formalno primanje na znanje.

4. U prilog svom zahtjevu za produženje roka, optuženi tvrdi da su mu “za pripremu za suđenje ostala samo dva člana tima [odbrane]” uslijed spora sa Sekretarijatom u vezi s plaćanjem njegovog tima odbrane tokom pretpretresne faze a, od skora, i tokom pretresne faze.³ On takođe navodi da od 10. novembra 2009. godine nema referenta za predmet koji bi mogao da dođe do dokumenata čije se formalno primanje na znanje traži.⁴

5. Tužilaštvo nije odgovorilo na Odgovor i Zahtjev za produženje roka, ali smatram da, s obzirom na hitnost ovog pitanja, mogu donijeti odluku a da ne saslušam mišljenje tužilaštva.

II. Diskusija

6. Želim da primijetim da je Pretresno vijeće u predmetu *Karadžić* optuženom već jednom odobrilo produženje roka za podnošenje odgovora na Zahtjev tužilaštva za formalno primanje na znanje.⁵ Vijeće je u Odluci zaključilo da količina materijala obuhvaćenog Zahtjevom tužilaštva za formalno primanje na znanje predstavlja valjan razlog za to da se odobri produženje doka za podnošenje odgovora. Ono je takođe konstatovalo da “unutrašnja organizacija rada tima optuženog ne predstavlja dovoljan

³ Odgovor i Zahtjev za produženje roka, par. 2-6.

⁴ Odgovor i Zahtjev za produženje roka, par. 7.

⁵ Odluka po zahtjevu za produženje roka za dostavljanje odgovora na zahtjev tužilaštva za formalno primanje na znanje dokumenata, 30. oktobar 2009. godine (dalje u tekstu: Prva odluka po zahtjevu za formalno primanje na znanje).

Prijevod

razlog za to da Vijeće odobri produženje roka od četiri mjeseca koje je on zatražio i koje je prekomjerno”.⁶

7. Veće je takođe iz sličnog razloga već odbilo jedan drugi zahtjev optuženog za dalje produženje roka za podnošenje odgovora na druga dva zahtjeva.⁷ U “Odluci po drugom podnesku optuženog za produženje roka za dostavljanje odgovora: Podnesci na osnovu pravila 92*quater* (Babić i Deronjić)”, Veće je konstatovalo da je na optuženom da organizuje svoj tim odbrane na primjeren način kako bi rokovi bili ispoštovani, a činjenica da je njegov tim odbrane odlučio obustaviti rad zbog spora sa Sekretarijatom oko naknade za rad koji obavlja tokom pretpretresne faze ne oduzima ništa od te činjenice.⁸ Moje je mišljenje da se taj zaključak podjednako odnosi na sadašnje okolnosti, u kojima su izvjesni članovi tima odbrane optuženog odlučili obustaviti rad zbog spora sa Sekretarijatom oko dodijeljenog broja plaćenih časova rada tokom pretresne faze (što je pitanje koje sekretar trenutno rješava).⁹

8. U prilog svom zahtjevu optuženi nije iznio nikakve druge argumente osim problema s osobljem s kojima je suočen, i oni se suštinski ne razlikuju ni od argumenata koje je on iznio u svom prvom zahtjevu za produženje roka za podnošenje odgovora na Zahtjev tužilaštva za formalno primanje na znanje i koje je Pretresno vijeće odbacilo, ni od argumenata vezanih za produženja roka koje je Vijeće odbilo u vezi s Odlukom u vezi s Babićem i Deronjićem. Shodno tome i u svjetlu činjenice da je optuženom već znatno produžen rok za podnošenje odgovora na Zahtjev tužilaštva za formalno primanje na znanje, nisam se uvjerio da postoji valjan razlog iz kojeg bi trebalo odobriti drugo produženje roka za podnošenje odgovora na Zahtjev tužilaštva za formalno primanje na znanje.

III. Dispozitiv

⁶ Prva odluka po zahtjevu za formalno primanje na znanje, par. 3.

⁷ Odluka po drugom podnesku optuženog za produženje roka za dostavljanje odgovora: Podnesci na osnovu pravila 92*quater* (Babić i Deronjić), 26. novembar 2009. godine (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Babićem i Deronjićem), par. 5.

⁸ Odluka u vezi s Babićem i Deronjićem, par. 5.

⁹ Sekretar još rješava ova pitanja i ona bi, kao što je optuženi naveo u jednom drugom zahtjevu, naposljetku mogla biti data na rješavanje Žalbenom vijeću. V. Zahtjev za produženje roka za podnošenje odgovora na zahtjeve tužilaštva, 23. decembar 2009. godine, fusnota 3. Ja, kao dežurni sudija, trenutno rješavam i po ovom zahtjevu.

Prijevod

9. Shodno tome, na osnovu pravila 28, 54 i 127 Pravilnika, ovim **ODBIJAM** zahtjev optuženog za produženje roka koji je tražio u Odgovoru i Zahtjevu za produženje roka.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se mjerodavnim smatra tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija Guy Delvoie,
dežurni sudija

Dana 24. decembra 2009.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]